

Nr 111.

Av herr **Lindblad, Ernst**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande av lägenheter från förra militiebostället Dahl nr 1 i Södermanlands län.

Då erfarenheten särskilt beträffande Södermanland givit vid handen, att det är mycket svårt att finna köpare till obebyggda lägenheter, har uppskattningsnämnden några gånger föreslagit att som hjälp vid föreskrivet bebyggande — varå nu jämväl avlämnas förbindelse — söka få använda några äldre, timrade hus, som ändå omedelbart måste nybyggas för huvudgårdens behov och som för densamma ej hade annat värde än vedvärdet.

Så skedde vid Vänga i Björnlunda socken, där 4 lägenheter föreslogos till försäljning, därav 1 delvis och 2 fullständigt obebyggda. Av någon oförklarlig anledning bortföll under ärendets handläggning frågan om användning av de äldre husen. En av lägenheterna är ännu osåld, en annan sammanslogs genom köp med ett intill liggande, bebyggt hemman. Blott de bebyggda delarne såldes som självständiga jordbruk. Nytt arrende vid huvudgården började den 14 mars 1912, och redan nu ha de gamla spannmålsbodarne blivit utdömda och ersättas med ny byggnad, vartill nytt virke måste uteslutande användas. Alltså ha de gamla numera endast vedvärde.

Samma förhållande råder beträffande en genom Kungl. Maj:ts proposition nr 102 föreslagen avsöndring från $\frac{3}{4}$ mantal Dahl i V. Vingåkers socken. Förutom 2 bebyggda lägenheter föreslås här en tredje, som är obebyggd med 1,795 har åker, 0,33 har äng och 3,748 har betesmark. Då författningen ej längre — såsom vid uppskattningsstillfället var möjligt — medgiver att sammanslå denna lägenhet med annan bredvidliggande jord, så kan med visshet förutses, att lägenheten ej finner köpare. Länsstyrelsen, som dock aldrig sett åbyggnaden vid bostället, säger: »Vidare har föreslagits, att de båda spannmålsbodarne

vid huvudgården skulle nedrivas och virket i desamma få åtfölja obebyggda lägenheten Opentorp (litt. B.); men då huvudgården uppenbarligen är i bebov av spannmålsbodarne och åberopade omständigheten, att desamma äro »mindre ändamålsenliga» icke torde innefatta giltigt skäl för deras nedrivande, synes förslaget i denna del icke vara att förorda.»

Häremot vågar jag ställa uppskattningsnämndens yttrande såsom innefattande ett under tjänsteutövning på personliga iakttagelser grundat förslag om nybyggnad: »Någon nybyggnad föreslås ej som kontraktsvillkor av flera skäl — — Därjämte föreslås, att de båda spannmålsbodarne såsom timrade och mindre ändamålsenliga må rivas och användas som byggnadshjelp vid lägenheten Opentorp Litt. B som är alldeles obebyggd. En bod gemensam som visthusbod, spannmålsbod och vagnshus uppföres sedermera och skulle kunna läggas invid eller nära stallet. Lämpligast synes vara, att avträdessynen 1911 härom bestämmer, sedan dispositionen av samtliga torp och lägenheter blivit känd.»

Då dimensionerna på de båda bodarne finnas angivna i uppskattningsinstrumentet, har jag trott, att varje praktisk man skulle finna, att en domän med 33 hektar åker icke *kan* vara betjänt med så små förvaringsrum för spannmål m. m.

Det måste anses mindre välbetänkt att hänvisa en eventuell spekulant på denna lägenhet att hemta virke på järnväg till Vingåker och därifrån på landsväg 1,2 nymil, då på platsen finnas 2 äldre hus, som vore väl användbara till nybyggnad av ett mindre boningshus, men som bli till ingen användning, då vid bostället måste uppföras spannmålsbod av bräder med redskapshus därunder, och Dahls kronodomän har skog mer än för behovet.

Vill man nu medgiva att vid försäljning 1874 års kungl. brev får läggas till grund, så kan ju en bredvid boende jordbrukare, som har egna hus, möjligen inköpa utegan, som därigenom kan komma i bättre kultur; timmertillgången spelar då icke så stor roll. Men vill man här bilda en lägenhet, som skall självständigt bebyggas, då bör den avsedda byggnadshjälpen också beviljas: saluvärdet har satts med hänsyn härtill. Enligt 1909 års författning *måste* saluvärdet uppnås vid försäljning.

Med anledning av det anförda vågar jag föreslå,

att Riksdagen behagade besluta att vid försäljning av lägenheten Opentorp från kronodomänen

Dahl i V. Vingåkers socken, *antingen* 1874 års kungl. brev må läggas till grund *eller ock*, om 1909 års författning skall tillämpas, att av uppskattningsnämnden föreslagen tillsläppning av byggnadsmaterialier från huvudgården må äga rum.

Stockholm den 14 mars 1913.

Ernst Lindblad.

Nr 112.

Av herr **Hult** m. fl., *i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till ändrad lydelse av 54 § i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 119 om ändrad lydelse av 54 § i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering föreslås, att kommunalstämma eller kommunalfullmäktige må berättigas att av kommunens medel bevilja traktaments- och reseersättning till av kommunen valda ledamöter i taxeringsnämnden, vilka icke äro å sammanträdesorten bosatta.

Då emellertid förordningen föreskriver, att vid val av ledamöter i taxeringsnämnd »såväl ägare av jordbruksfastighet och annan fastighet som näringsidkare, arbetare och andra inkomsttagare» skola utses, och det i allmänhet är förenat med stora svårigheter för mindre bemedlade personer att med avstående av egen arbetsförtjänst utan ersättning offra den tid, som åtgår för fullgörande av dylikt uppdrag, hemställes om sådan ändring av mom. 5 i ovannämnda paragraf, att kommun även erhåller befogenhet att bevilja traktamentsersättning till ledamot, boende å sammanträdesorten.

Stockholm den 14 mars 1913.

Adam Hult.

And. Pers.

Gustav Rosén.